

28/07/2023

Συνάντηση Γυναικείων Οργανώσεων του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στην Μπετζάλλα

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Γενεθλίου της Θεοτόκου της Κοινότητος Μπετζάλλας τελέστηκε το πρωί της Πέμπτης, 14/ 27 Ιουλίου 2023, υπό των ιερέων αυτής, Προεξάρχοντος του ηγουμένου Αρχιμανδρίτου π. Ιγνατίου και προσευχομένων των ιερέων και των 300 περίπου Κυριών έντεκα Κοινοτήτων του Πατριαρχείου της Δυτικής Όχθης της Παλαιστινιακής

Αυτονομίας.

Την λειτουργικήν εκδήλωση ευλόγησεν ο [Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος](#) διά της κάτωθι προσφωνήσεως Αυτού:

«Ἰδοὺ δὴ τι καλὸν ἢ τι τερπνόν, ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τό αὐτό», (Ψαλμ. 132, 1), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. «Οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἐμόν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν», (Ματθ. 18, 20), λέγει Κύριος.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἀδελφοί καί ἀδελφαί,

Ἡ εἰς τό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σύναξις ὑμῶν ἐν τῇ ἱστορικῇ καί ἀγιογραφικῇ ταύτῃ πόλει Μπετζάλλα εἶναι ὄντως καλόν καί τερπνόν. Καί τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἀρχιερατικῇ προσευχῇ ὁ Ἰησοῦς Χριστός παρακαλεῖ τόν Θεόν Πατέρα Αὐτοῦ ὑπέρ ἑαυτοῦ, ὑπέρ τῶν μαθητῶν Του, δηλονότι τῶν Ἀποστόλων καί δι' ὅσους θά πιστεύσουν εἰς Αὐτόν, λέγων: «Ἀγιάσον αὐτούς ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, ὁ λόγος ὁ σός ἀλήθεια ἐστί... καί ὑπέρ αὐτῶν ἐγώ ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα καί αὐτοί ὣσιν ἡγιασμενοί ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περί τούτων δέ ἐρωτῶ μόνον ἀλλά καί περί τῶν πιστευόντων διά τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἔν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ μέ ἀπέστειλας», (Ἰωάν 17, 17-21).

Ἑρμηνεύοντες τούς ἀνωτέρω Κυριακούς λόγους, ὁ μέν ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Ἀγάπης καί ὁμονοίας καί εἰρήνης σύνδεσμον ἀπαιτεῖ, συγκομίζοντα πρὸς ἐνότητα τήν πνευματικὴν τούς πιστεύοντας» [Καί ἀπλούστερον: Ζητεῖ ὁ Χριστός τόν σύνδεσμον τῆς ἀγάπης καί ὁμονοίας καί εἰρήνης διὰ νά συναγάγῃ τούς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν εἰς τήν ἐν «Ἀγίῳ Πνεύματι ἐνότητα. Ὁ δέ Ζιγαβηνός λέγει: «Ἐκ τῆς ἀγάπης τοίνυν καί ὁμονοίας ἀρξάμενος – ὁ Χριστός – εἰς ταύτην πάλιν κατέκλεισεν τόν λόγον, δεικνύς ὅτι θεοφιλές καί περισπούδαστον (ἐστί) ἡ ἀγάπη».

Ἀξιοσημείωτον ὅτι πρόκειται οὐχί περί ἐνότητος οὐσίας, ὅπως τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰ πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀλλ' ἀγάπης. Πρόκειται περί τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος, ἡ ὁποία θά προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι θά εἶναι «ἐν σῶμα καί ἐν πνεῦμα, καθὼς ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν», ἔχοντες «ἓνα Κύριον, μίαν πίστιν, ἐν βάπτισμα, ἓνα Πατέρα» (Πρβλ Ἐφ. 4, 4-6), ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Κατά δέ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Θεολόγον «Ὁ Χριστός ἀπέθανε, ἵνα καί τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν», (Ἰωάν. 11,52).

Τήν ἀγάπην ταύτην καί δὴ τήν μητρικήν ταύτην ἐπέδειξαν κατὰ τόν σταυρικόν πάθος τοῦ Χριστοῦ πρωτίστως καί κυρίως ἡ Μητέρα τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ αὐτῆς, ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος καί ἀειπάρθενος Μαρία, ὡς ἐπίσης καί αἱ Μυροφόροι γυναῖκες. Τήν ἀγάπην ταύτην ἐπέδειξαν αἱ ἀδελφαί τοῦ Λαζάρου Μάρθα καί Μαρία, ὅταν ὑπεδέχθησαν τόν Χριστόν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν ἐν Βηθανίᾳ, ἔνθα λαβὼν ἀφορμὴν ὁ Ἰησοῦς ἐπέπληξε τήν Μάρθαν λέγων: «Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καί τυρβάζῃ περί πολλά· ἐνός δέ ἐστι χρεία· Μαρία δέ τήν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς», (Λουκ. 10, 41-42).

Ἑρμηνεύοντες τούς λόγους τούτους τοῦ Κυρίου, ὁ μὲν Θεοφύλακτος ἐπισημαίνει λέγων: «Μέγα μὲν τό τῆς φιλοξενίας ἀγαθόν, ὅπερ ἡ Μάρθα ἐπεδείκνυτο καί οὐκ ἀπόβλητον· μεῖζον δέ τό προσέχειν τοῖς πνευματικοτέροις λόγοις». Ὁ δέ Ζιγαβηνός λέγει: «τὴν ἀγαθὴν οὖν μερίδα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς οὐχ ὡς τῆς ἄλλης πονηρᾶς οὔσης, ἀλλ' ἀγαθὴν ἐνταῦθα τήν κρείττονα ὠνόμασεν. Ἐνδέχεται γάρ δύο καλῶν, τό ἐν εἶναι κάλλιον».

Μέ άλλα λόγια, ἀγαπητά ἐν Κυρίῳ τέκνα, ἡ διακονία ἐν προκειμένῳ τῶν δύο ἀδελφῶν Μάρθας καί Μαρίας διακρίνεται εἰς δύο τρόπους: ἀφ' ἑνός μὲν εἰς τὴν φροντίδα τοῦ σώματος, δηλονότι τῶν πρακτικῶν ἀναγκῶν καί ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν μέριμναν τῆς ψυχῆς, τούτέστιν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν. Ἀμφότεροι οἱ τρόποι διακονίας τῶν ἀγαπώντων τὴν Ἐκκλησίαν, τούτέστιν τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου, ὀφείλουν νὰ ἀποβλέπουν, νὰ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκάστου καί ἐκάστης κλῆσιν.

«Ἐκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δέ οὕτως», (Α' Κορ. 7, 7)
«Διαιρέσεις δέ χαρισμάτων εἰσὶ, τό δέ αὐτό Πνεῦμα· καί διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καί ὁ αὐτός Κύριος· καί διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δέ αὐτός ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τά πάντα ἐν πᾶσιν», (Α' Κορ. 12 4-6) κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ γυναῖκα εἰς οὐδέν ὑστερεῖ εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς πίστεως, ὡς διδάσκει ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγων «Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θῆλυ, ὅτι οὔτε φύσις οὔτε σώματος ἀσθένεια, οὔτε ἡλικία, οὔτε ἄλλο οὐδέν τῶν τοιούτων ἐμποδίσαι δύνατ' ἂν τοῖς τῶν τῆς εὐσεβείας τρέχουσι δρόμον, ἐάν προθυμία γενναία καί φρόνημα διεγρηγερμένον καί φόβος Θεοῦ θερμός καί διάπυρος ἐρριζωμένος ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς ᾗ»· καί ἀπλούστερον: διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν δέν ὑπάρχει ἀρσενικόν ἢ θηλυκόν φύλον οὔτε τό φυσικόν τοῦ ἀνθρώπου οὔτε ἀδυναμία σώματος οὔτε ἡλικία οὔτε τίποτε ἄλλο παρόμοιον πού θά μπορούσε νὰ ἐμποδίσει ἐκείνους πού βαδίζουν τὸν δρόμον τῆς εὐσεβείας, ἐάν ὑπάρχει προθυμία γενναία καί φρόνημα ἄγρυπνον καί φόβος Θεοῦ θερμός καί φλογερός, ριζωμένος εἰς τὰς ψυχὰς μας.

Τούς λόγους τούτους τοῦ Ἱεροῦ Πατρός ἡμῶν Χρυσοστόμου ἐπιμαρτυροῦν καί ἐπιβεβαιοῦν ἡ πλειάδα τῶν ἁγίων γυναικῶν, προφητίδων, ἱσαποστόλων, ὁσίων, μεγαλομαρτύρων καί ὁμολογητριῶν, μνημονευομένων τόσον ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ Παλαιᾷ τε καί Καινῇ Διαθήκῃ, ὅσον καί ἐν τῷ ἱστορικῷ βίῳ τῆς ἐπὶ γῆς καί ἐν τῷ κόσμῳ στρατευομένης Ἐκκλησίας. Καί πάλιν ὁ Ἱερός Χρυσόστομος τονίζει τό γεγονός ὅτι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τούς ἀγῶνας τοῦ Θεοῦ καί τούς κόπους ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ γυναῖκα εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐπιδίδεται εἰς τούς καλούς ἀγῶνας καί

κόπους μέ περισσοτέραν ἀπό τόν ἄνδρα τόλμην. «Ἐπί δέ τῶν τοῦ Θεοῦ ἀγώνων καί τῶν ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας πόνων οὐκ ἐνι τοῦτο, ἀλλ' ἐστί καί γυναῖκα ἀνδρός ἐρρωμενέστερον τῶν καλῶν τούτων ἀντέχεσθαι ἀγώνων καί πόνων».

Καθίσταται σαφές ὅτι ἡ ἀποστολή τῆς Χριστιανῆς γυναικός σήμερον «ὡς πάλαι ποτέ καί τῶν ἀγίων γυναικῶν», (Α' Πέτρ. 3,5) ἐν τῷ κόσμῳ τῆς συγχύσεως, τῆς ἀποστασίας, τῆς ἀνομίας καί τοῦ παραπικρασμοῦ (Ἑβρ. 3,8) εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία ὅσον ποτέ ἄλλοτε. Διό καί καλούμεθα νά ἀκούσωμεν εἰς τό παράγγελμα τοῦ ἀποστόλου Πέτρου λέγοντος:

«Ταπεινώθητε οὖν ὑπό τήν κραταιάν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ· πᾶσαν τήν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περί ὑμῶν, νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ», (Α' Πέτρ. 5, 6-8)

Ἡ ἀγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, τεθεμελιωμένη οὕσα ἐπὶ τοῦ σταυρικοῦ αἵματος τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ συνεχίζει τήν σωτηριώδη αὐτῆς ἀποστολήν, στοιχοῦσα εἰς τήν Ἀποστολικήν καί Ἀγιοπατερικήν παράδοσιν αὐτῆς, ἐνισχυομένη καί ἐνθαρρυνομένη ὑπό τοῦ Κυριακοῦ λόγου: «Καί πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς», (Ματθ. 16-18).

Τέλος, θέλομεν νά εὐχαριστήσωμεν πάντας ὅσους συνέβαλον εἰς τήν διοργάνωσιν τῆς θεαρέστου ταύτης συνάξεως τῶν Ρωμαιορθοδόξων Σωματείων (Τζαμαίγιε) γυναικῶν, ἰδιαιτέρως δε τόν λαβόντα τήν πρωτοβουλίαν ταύτην Αἰδεσιμώτατον Πρεσβύτερον Πατέρα Ἡλίας καί τούς ἀγαπητούς Ἡμῖν συμπρεσβυτέρους αὐτῷ Μπούτρους καί Ἰωσήφ.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετά πάντων ὑμῶν. Ἀμήν».